

1750

Sel. Ged.
245

E G T - K R A N S

V O O R D E N

W E L E D E L E N G E S T R E N G E N H E E R E

W I L L E M T H E O D O R U S
H U Y G H E N S ,

*KAPITEIN TER ZEE, IN DIENST VAN HET EDELMO-
GENDE COLLEGIE TER ADMIRALITEIT TE
AMSTERDAM,*

E N D E W E L E D E L E J O N G K V R O U W E

H E N R I E T T A C O R N E L I A
V A N M A R S E L I S ,

Getrouwt binnen Amsteldam den 10den van Sprokkelmaant MDCCL.

TER BRUILOFTE
VAN DEN WELEDELEN GESTRENGEN HEERE
**WILLEM THEODORUS
HUYGHENS,**

*KAPITEIN TER ZEE IN DIENST VAN HET EDEL-
MOGENDE COLLEGIE TER ADMIRALITEIT
TE AMSTELDAM,*

EN DE WELEDELE JONGKVROUWE
**HENRIETTA CORNELIA
VAN MARSELIS.**

Wanneer ik onlangs wiert naar Helikon gedreven
By 't geestryk Negental, Apollo toegewyd:
Wat zoet vermaak kon my de Digtkunst toen niet geven
Veel meerder dan in vroeger tyd.

Maar hoe zy my het hart ook immer kon bekoren,
Deez' aangename dag bekoort zy my het meest.
Nu laat myn Zangeres zig weder vrolyk horen
Op HUYGHENS heuglyk Bruylofts feest.

A 2

Die,

Die, onverschrokken voor het barnen der gevaren,
Zo dikwerf met zyn kiel dorst bruyfchen door den vloet,
Ten trots van 't woest geweld der tomeloze baren
Met onbezweken heldenmoet.

Die ftrydbare oorlogsheld in 't winnen zo bescheiden,
Is nu verwinnaar van zyn dierbre Zielsvrindin.
Ja 'k zie hem thans zyn Bruit, myn Zuster, heengeleiden
Naar 't Autaar van de Huwlyksmin.

Myn Zuster, die zo trouw my in myn tedre jaren,
Ja altyd, heeft verstrekt door liefde en wys beleid
Een tweede Moeder, die gestaag my wou bewaren
In een gerufte veiligheid.

Maar ach! ik schiet te kort, 'k moet in gebreken blyven
Om al de deugden, en 't uitmuntende verstant
Van Bruit en Bruigom bei, na waarde te beschryven.
Op mynen lagen toon en trant.

Koom egter Zangheldin verzel hen naar den Tempel,
Volg, volg met feestgeschal de blyde bruiloftsstoet:
Wensch, dat de Zegen steeds blyf kleven aan hun drempel,
Wensch aan dit paar veel overvloed.

De

De Hemel door wiens raat tot onderling beminnen
Uw' harten zyn geneigt, geve U zyn onderftand
ô Deugdzaam Paar, en dat ge blyft vereent van zinnen
Dus ftave hy uw Huwlyksband.

Hy wil U in zyn gunst veel wakkre Telgen geven,
Waar door uw beider Stam noch lang blyf vastgehegt.
Hy doe U 't Zilver Feeft, ja 't Goude zelf beleven.
By 't zoet van een gezegende Egt.

Doch, waarde Moeder, voor 't ontspannen van myn fnaren,
Wenfch ik dat deze Trouw U geve een nieuwe jeugd:
En dat de Hemel U noch langen tyd zal fparen
In veel vernoeging, heil en vreugd.

NICOLAAS FAAS.

TER BRUYLOFTE

VAN DEN EDELEN HEERE

WILLEM THEODORUS
HUYGHENS,

*KAPITEIN TER ZEE, IN DIENST VAN HET EDEL-
MOGENDE COLLEGIE TER ADMIRALITEIT
TE AMSTELDAM,*

EN DE WELEDELE JONKVROUWE

HENRIETTA CORNELIA
VAN MARSELIS.

Koomt Nimfen van Parnas, koomt blyde Zanggodinnen,
Hier voegt uw loutre Hemelval;
Wilt, wilt hier zelf een Bruiloftslied beginnen,
Myn klank is veel te dof by 't schatrend Feestgeschal
Der schelle vreugdekeelen,
Die, by 't gejuich van Gysbrechts wal,
Door hun vergooden toon de keurigste ooren streelen.

Roemt

Roemt **HUYGHENS** waare deugt op uwe Citerfnaaren,
Verheft den lof van 't braaf Geslagt,
Die nimmer slyt door 't flyten van de Jaaren:
Pryst d'eed'len flam, by elk, wie deugt bemint, geagt,
Om zoo veel braave Helden,
Die hy ons Land heeft voortgebragt,
Die hunnen hoogften roem in trouw en vroomheid stelden.

Verheft de Wysheid van de fiere **HENRIËTTE**,
Die by haar schoon en lief gelaat
De Godsvrugt voegt: die nooit haar luister smette;
Met regt een pronkjuweel van al den Maagdenstaat
Der wydbefaamde Muuren;
Des Amstels praal en hoofdsieraat,
Wier lof, de haat ten spyt, alle eeuwen zal verduuren.

Roemt **THEODOOR**, gewoon te zwerven op de baaren,
Ten nut van 't dierbaar Vaderland;
Die onbevreesd voor loot of Zeegevaaren,
Door eigen dapperheid zyn eigen lau wren plant,
Die eeuwig zullen bloeyen,
En, door de kloekheid van zyn hand,
In weerwil van de haat, zyn Oorlogsroem doet groeyen.

Vlegt om het hoofd der **BRUID** een krans van versche roozen.
Maar neen! .... geen roozen zyn zo schoon
Als zy, die op **MARSELIS** aanschyn bloozen.
Geen krans van Lauwerloof, gebloemte of Bruiloftskroon
Zal haar meer schoonheid geeven;
Wenscht liever, met een blyden toon,
Al wat vernoeging baart in 't onvolmaakte leeven.

Wenscht

Wensch dat de Vrede daale uit 's Hemels starredaaken,
En in hun hart een woonplaats stigt;
Dat geen verdriet hun blydschap ooit moog' staaken,
Maar heil op heil hen steeds tot dankbaarheid verplicht'.
Wensch aan deze Egtelingen,
Dat weer een heuchlyk vreugdeligt,
Na vyf en twintig Jaar, koom' door de Wolken dringen.

Wensch aan dit edel paar een rei van ed'le telgen,
De vrugt van hunne ontloken jeugt,
Wien tyd, noch nyd, noch wangunst moog' verdelgen,
Begaafd met 's Vaders moed en Moeders reine deugt,
Die elk op 't hoogst moet agten.
Wensch hen een eindelooze vreugt,
En waar genoeg, tot vermaak van twee Geslagten.

PIETER VAN DEN BOSCH, de Jonge.

A M S T E R D A M,
By GERRED en JOANNES DE BROEN,
Boekverkopers op 't Rockin, in Leyden Ontset.